

Institutiile Religioase si economia globală

Activitatea societăților secrete și discrete tradiționale continuă în acești primi ani ai secolului al XXI-lea, în unele cazuri activitatea lor fiind mai mult decât seculară, dar și societăți secrete paramilitare, organizate și finanțate de unele servicii secrete sau de (alte) organizații oculte; în această ultimă categorie intră și organizațiile care au legătură cu terorismul internațional, ceea ce demonstrează conexiunile care pot exista uneori, între societățile secrete și discrete, serviciile secrete și terorismul internațional.

Societățile secrete actuale, paramilitare excelează în antrenamentul individual, specializat, al membrilor (pentru dobândirea rezistenței fizice și morale necesare; duritate psihică, sentimentul morții iminente; lupta corp la corp; antrenament în mânuirea diferitelor tipuri de arme: cutit, baionetă, arc, arbaletă, pușcă obisnuită, pușcă subacvatică, aruncătoare de mine, de flăcări, arme antitanc; conducerea diferitelor tipuri de autovehicule, chiar avioane și tancuri; fabricarea și plasarea de bombe etc., etc. Câtă diferență între aceste mijloace moderne de inițiere și cele ancestrale, arhaice, care se adresau doar spiritului și minții, practicate în “copilăria” societăților secrete, în antichitate sau evul mediu. Atunci se obținea, prin efectul conjugat al tehnicilor inițierii un adept convins în interiorul sufletului său, azi se urmărește mai mult, formarea unui adept care să acționeze el însuși conform preceptelor societății secrete respective; inclusiv, până la pierderea controlului asupra ființei proprii, până la pierderea vieții celui în cauză.

“Subversiunea” acționează astăzi prin mijloace potrivite asupra spiritelor și a voințelor, împingând la acțiuni contrare oricărei logici, contrare tuturor regulilor și legilor, conditionând astfel indivizii și permitând să se dispună de ei după bunul plac. Societățile secrete sau discrete prezentate în lucrare împing mai departe cunoașterea și setea de autocunoaștere și de autoperfecționare a omului. Există numeroase societăți secrete și discrete care au scopuri de perfecționare a omului, în timp ce altele au scopuri lucrative și sunt în căutarea puterii și a îmbogățirii personale a unor membri. Este greu de definit o astfel de societate ca negativă sau pozitivă, pentru că în sânul unei astfel de organizații pot să existe grupuri diferite cu scopuri diferite. Geoffroy de Charnay este pseudonimul psihologului Raoul Hersson (1901-1967); acesta a publicat o carte în 1945, în care subliniază că societățile secrete mondiale, al căror istoric este determinant, constituie o piramidă cu trei trepte:

- societăți secrete inferioare, în care accesul este mai ușor și în care sunt recrutați cei care sunt utili;
- societăți de cadre (societăți intermediare), care practică o recrutare foarte selectivă și ai căror membri joacă un rol de dirijare, de animare și de organizare în economie și politică națională și internațională; alte societăți din această categorie, desfășoară în mod esențial lucrări de natură simbolică, rituală, magică, spirituală;
- societăți secrete superioare; acestea manevrează adevăratele fire invizibile ale marilor afaceri ale politicii mondiale.

Activitatea organizațiilor secrete și discrete a fost foarte mult influențată de nivelul științei și tehnicii timpului lor. Începutul celei de-a doua jumătăți a secolului al XX-lea a fost marcată de maniera clasică de acțiune a societăților secrete și discrete. Începând cu anii '80 ai secolului trecut, organizațiile paramilitare au început să-și multiplice acțiunile bazate pe explozibili plasați în mașini capcană, acțiuni care au

culminat în ultimul deceniu al secolului trecut.

Activitățile societăților secrete contemporane sunt, de cele mai multe ori, operațiuni paramilitare specifice: acțiuni de infiltrare în zone interzise, sabotaj, război economic, agresiunea fizică sau morală a unor persoane, furnizarea de armament și utilizarea lui în conformitate cu scopurile organizației respective. În anii '70-'80 ai secolului trecut, acțiunea unor societăți secrete și discrete a culminat cu numeroase încercări de lovitură de stat (de exemplu, cele din statele sud-americane; în Europa, Valerio Borghese, supranumit "Printul Negru", crease câteva societăți secrete care au fost pe punctul să destabilizeze întreaga societate italiană, prin acțiunile lor de tip militar) sau atentate, soldate cu numeroși morți și răniți în numele unor cauze antistatale, politice sau ideologice extreme (exemplu, atentatele cu bombe care au zguduit Europa în deceniile șapte și opt ale secolului trecut: 12 decembrie 1969, asupra Băncii pentru Agricultură din Milano - 16 morți și 88 răniți; 2 august 1980 - gara Bologna - 85 morți și 200 răniți, două etaje ale edificiului -prăbusite; 26 septembrie 1980 - "sărbătoarea berii" la Munchen - 12 morți și 211 răniți). Astfel se ajunsese la un "terorism de stat, subaltern puterilor oculte și separate ale statului" (Giorgio Bocca). În ultimul sfert de secol au proliferat o serie de organizații neofasciste și teroriste care au încercat să impună o "Ordine Nouă", precum și noi reguli de viață civilă.

A fost sesizat în primăvara anului 2008 - printr-un raport întocmit de un analist, care urmărește fenomenul anarhismului în România - cu privire la o eventualele manifestări pe care le-ar putea prilejui Summitul NATO din perioada 2-4 aprilie, de la București. "Deși perspectiva unor acte care să periclitizeze siguranța națională și valorile statului de drept este foarte îndepărtată, este potrivit ca orice puseu de <<anarhism>> să intre în atenția autorităților, pentru a împiedica formarea <<masei critice>> care să aprindă scânteia unor violente de stradă".

O evidențiere a fenomenului autohton anarhist contemporan, s-a făcut simțită la manifestarea publică "împotriva tuturor formelor de discriminare", organizată pe 10 noiembrie 2007, la București. Redăm, în continuare, extrase din raportul adus în atenția SRI: "Deocamdată, într-o formă embrionară în România, extrema stângă are doar câteva zeci de adepți, aceștia pendulând între diferite "grupuri informale", pentru a da senzația că sunt mai numeroși. "Celulele" trec arareori de nivelul "încălzirii în proiect", în general din impotentă organizatorică și intelectuală. Majoritatea se află în București, Timișoara și Iași... Am căpătat convingerea, întărită de persoane apropiate de cercurile lor, că majoritatea habar nu au pentru ce anume "lupta", ideile anarhiste nefiindu-le cunoscute în profunzime, ei oprindu-se doar la aspecte de suprafață utile în găștile de cartier. La unii "anarhisi" foarte tineri, teribilismul adolescentin trece, fie cu vârsta, fie după o corectie administrată de părintele nevoit să plătească amenda contravențională pentru faptele odraslei. Deși unul din principiile anarhiste este propaganda prin fapte, anarhismul în România se manifestă mai mult în spațiul virtual, în care comunicarea instantanee ajută la organizarea și răspândirea ideilor extremiste, între adepții din România sau între aceștia și "tovarășii" din alte țări. Se folosește semi-anonimatul conferit de nick name-uri sau, în cazul unora mai cunoscători într-ale tehnologiei, al folosirii unor proxy-uri".

Un efort urias al statelor democratice a fost depus pentru a contracara această "maladie" a timpurilor moderne. Cu toate acestea, după o statistică a Organizației Națiunilor Unite, organizațiile criminale internaționale obțin anual, venituri globale de

cca 1.000 de miliarde dolari SUA, adică o sumă egală cu produsul national brut al cca 150 state (din cele cca 190 state ale planetei), cu venit scăzut pe cap de locuitor (care grupează cca 3 miliarde persoane, din cele 5,5 miliarde cât numără populatia globului; veniturile organizatiilor criminale iau în calcul traficul de droguri, vânzările ilegale de arme, contrabanda cu materiale nucleare, profiturile activităților controlate de Mafii (ale prostituției, jocurilor de noroc, pietelor negre de valută, dar, mai ales ale traficului ilegal cu stupefiante etc., etc.).

Unii lideri ai societăților secrete care au activat pe planetă în ultimul secol au devenit celebri deja: este cazul unui Ante Pavelici, conducătorul ustasilor; al unui Klaus Barbie, nazist notoriu, dar și consilier apreciat al unor guverne sud-americane, al lui Stefano delle Chiaie, “colaborator” al polițiilor secrete boliviană, chiliană și argentiniană, unul din instructorii celor 1.080 de ofițeri de securitate ai regimului argentinian, care au dezlăntuit “războiul murdar” al regimului aflat la putere, ucigând în numele democrației 30.000 civili, al lui Toto Riina, cel mai feroce reprezentant recent al Mafiei siciliene, care se află în închisoare etc., etc.

Unele prezentări de societăți secrete și discrete sau organizații paramilitare pot să socheze prin formularea lor, bazată pe sursele bibliografice citate. Acolo unde datele clare ne-au lipsit sau nu am avut acces la ele, nu am inventat nimic. Lăsăm Cititorului plăcerea să facă singur conexiunile necesare, uneori doar sugerate de noi... Nu se cunosc încă toate informațiile legate de viața și activitatea unor organizații aflate în activitate sau personalități, încă în viață... Să nu uităm că acțiunile lor sunt secrete, iar discreția care le înconjoară face din ele adevărate redute inexpugnabile ale Adevărului istoric. Luând cunostință de multitudinea de fapte și întâmplări în care sunt implicate societățile secrete și mesagerii lor pe întreg mapamondul, nu poți să nu reflectezi că Istoria Omenirii a fost și este “dictată”, “scrisă”, de aceste societăți secrete și liderii lor, aflate și aflați în slujba unor idealuri care nu servesc decât celor putini, inițiații, instruiții. Publicul larg, popoarele au fost, sunt și vor fi întotdeauna participante, făuritorii, realizatorii Istoriei Planetei, gândite, proiectate de grupurile de inițiați, privilegiații membri ai societăților secrete și discrete, cei care, de regulă, păstrează secretul, inefabilul, acțiunilor lor.